

Sygnatura akt IIIK 656/15

WYROK ŁĄCZNY

w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 5 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w III Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sebastian Kowalski

Protokolant: Magdalena Borys

przy udziale Michała Długosza - prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu,

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2016r.,

sprawy A. M.,

syna S. i G. z d. K.,

urodzonego (...) w W.,

skazanego następującymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21.05.2009 roku sygn. akt IIK 138/09 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,
- 2) Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 13.11.2008 roku sygn. akt VIK 328/08 na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- 3) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 19.01.2012 roku sygn. akt IIK 1214/11 na karę 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- 4) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3.09.2015 roku sygn. akt IIK 165/15 na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- 5) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21.08.2015 roku sygn. akt IIK 648/15 na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i z art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone A. M. wyrokami o których mowa w punktach: 1,2,3,4,5 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej A. M. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza:

- 1) dni 23 i 24 lutego 2009 roku,
- 2) okres od 14 września 2011 roku do 22 maja 2013 roku,
- 3) dni 13 i 14 stycznia 2015 roku,
- 4) okres od 17 grudnia 2015 roku do 5 stycznia 2016 roku,

III. zwalnia A. M. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił niżej przedstawiony stan faktyczny.

A. M. został skazany następującymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21.05.2009 roku sygn. akt II K 138/09 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,
- 2) Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 13.11.2008 roku sygn. akt VI K 328/08 na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- 3) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 19.01.2012 roku sygn. akt II K 1214/11 na karę 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- 4) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3.09.2015 roku sygn. akt II K 165/15 na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- 5) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21.08.2015 roku sygn. akt II K 648/15 na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

Ostatnio wymieniony wyrok skazujący uprawomocnił się z dniem 1 października 2015 r.

Dowody:

wyroki w aktach spraw: II K 138/09, VI K 328/08, II K 1214/11, II K 165/15 i II K 648/15, karta karna 12-13.

W dacie wyrokowania przez Sąd kary wymierzone skazanemu we wszystkich wyżej wymienionych sprawach podlegały wykonaniu.

W dacie wyrokowania przez Sąd nie podlegała wykonaniu kara wymierzona w sprawie III K 493/14, gdyż ta została w całości wykonana z dniem 17 grudnia 2015 r.

Dowód: opinia o skazanym k. 15.

Skazany był w przeszłości wielokrotnie skazywany za przestępstwa.

Dowód: karta karna k. 12-13.

Skazany ma konkubinę, dwoje dzieci. Utrzymuje kontakt z konkubiną i synem. W grupie wychowawczej funkcjonuje bez zastrzeżeń, nie był karany dyscyplinarnie, uzyskał trzy nagrody regulaminowe. Deklarował chęć podjęcia pracy. Dyrektor Zakładu Karnego Nr 2 we W. opiniował pozytywnie możliwość wykonywania przez skazanego kary w zakładzie półotwartym.

Dowód: opinia o skazanym k. 15.

Sąd zważył ponadto, co następuje.

Zasadniczą kwestią jest rozstrzygnięcie, które przepisy w tej sprawie należy stosować. Rozstrzyga o tym przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), z którego wynika, że przepisy art. 85 k.k. i nast. w obecnym brzmieniu stosuje się w sprawach, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W tej sprawie ostatni wyrok skazujący A. M. uprawomocnił się po 1 lipca 2015 r., a wymierzono mu tym wyrokiem

karę podlegającą łączeniu z karami wymierzonymi w pozostałych sprawach wymienionych w części wstępnej wyroku. Zatem, zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej względem A. M., a zastosowanie w tej sprawie mają aktualnie obowiązujące przepisy Kodeksu karnego.

Stosownie do brzmienia przepisu art. 85 § 1 k.k. wszystkie kary pozbawienia wolności za przestępstwa, o których mowa w części wstępnej wyroku, podlegają łączeniu, gdyż są karami tego samego rodzaju. Wszystkie te kary podlegają wykonaniu w dacie wyrokowania przez Sąd, a ponadto żadna z tych kar nie jest karą wymierzoną za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Sąd mógł orzec w tej sprawie karę łączną w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (art. 86 § 1 k.k.). Przestępstwa za które był skazywany A. M. są różnorodne – skierowane przeciwko zdrowiu, wiarygodności dokumentów, mieniu, wyczerpują znamiona różnego rodzaju typów przestępstw. Część z przestępstw za które wymierzono kary podlegające łączeniu została popełniona w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Przestępstwa za które wymierzano kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu były popełniane w długim okresie czasu, pomimo wcześniejszych skazań za inne przestępstwa. W sprawie II K 1214/11 początkowo zawieszono warunkowo wykonanie kary, ale później – z uwagi na kolejne przestępstwo popełnione przez A. M. została ona zarządzona do wykonania.

Wszystko to spowodowało, że Sąd w wyraźnie większym stopniu sięgnął po zasadę kumulacji niż zasadę absorpcji przy łączeniu kar. Kara łączna 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej A. M. spełnia cele kary łącznej, w szczególności cele określone w art. 85a k.k.

Jakkolwiek część z przestępstw popełnianych przez A. M. za które wymierzono mu kary podlegające łączeniu została popełniona ciągiem, to jednak łącząc kary w karę łączną Sąd celowo nie zastosował przepisu art. 91 § 2 k.k. Kara za ciąg już została połączona w karę łączną (sprawa II K 165/15), a w tej sprawie Sąd w karę łączną łączył nie kary za ciąg, lecz kary łączne wydawane w pojedynczych wyrokach z karami jednostkowymi wydanymi w innych wyrokach, a to na podstawie art. 85 § 1 k.k.

O zaliczeniu pozbawienia wolności na poczet kary łącznej i umorzeniu postępowania w części dotyczącej kary już wykonanej Sąd orzekł odrębnie postanowieniem.

Sąd nie obciążał A. M. kosztami sądowymi, gdyż wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego był uzasadniony. Podejmując taką decyzję Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.